

Historicity

ISSN : 2393-8900
IMPACT FACTOR : 1.9152 (UIF)

Historicity

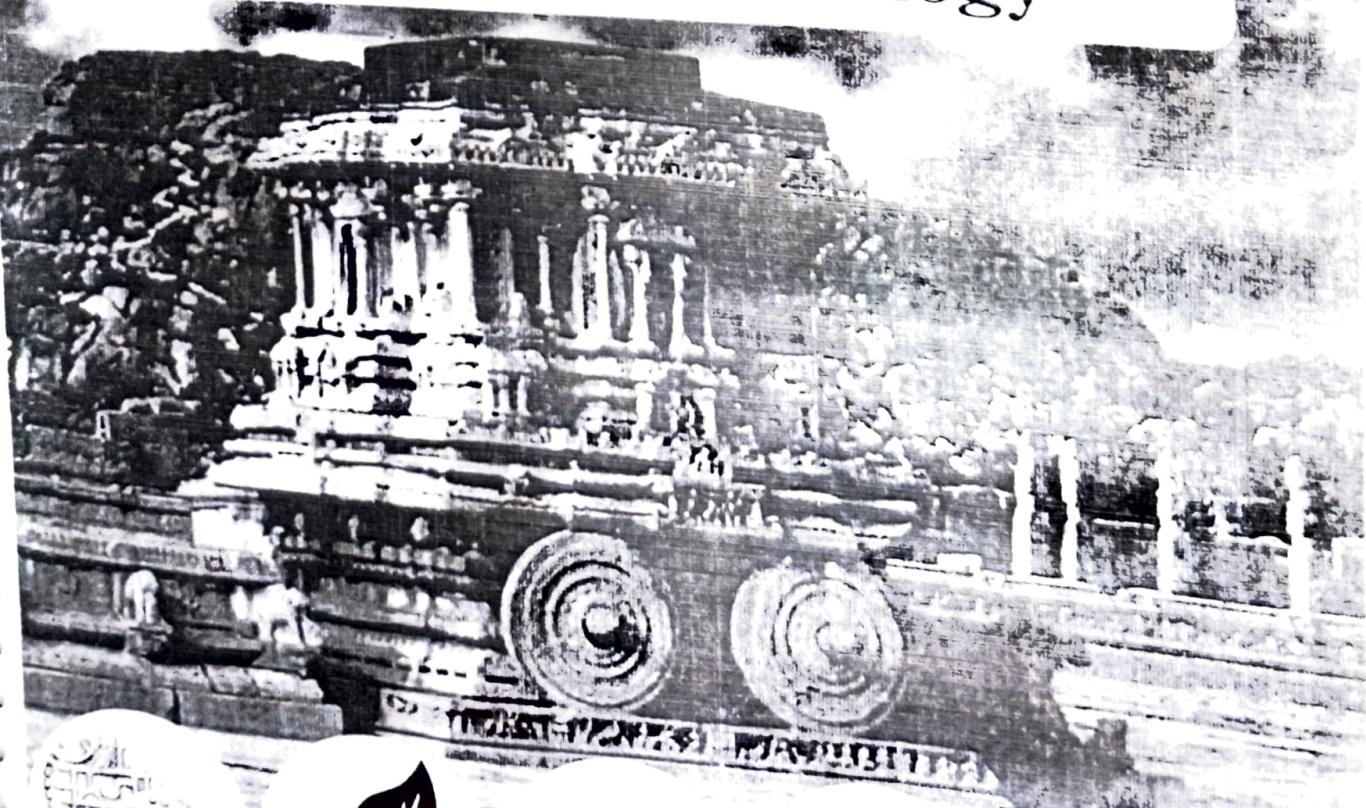
International Research Journal

VOLUME-IV JAN.2018

SPECIAL ISSUE

Theme

Contemporary History and
Research Methodology

I/C Principal

Art's, Commerce & Science Mahavidyalaya
Gadilinglaj, Dist. Kolhapur

TRUE COPY

ऐतिहासिक पर्यटन : विशेष संदर्भ गडहिंग्लज तालुका

ડૉ સુરેશ માનતી તવ્હાણ
ઇતિહાસ વિમાગ પ્રમુખ,
કલા, ચાણિજ્ય વ ચિક્કાન મહોવેદ્યાલય
ગડહિંઘલજ (મહારાષ્ટ્ર)

profchavan@gmail.com

प्रस्तावना -

इतिहास आणि पर्यटन यांचा अत्यंत जवळका संबंध असतो. तसेच त्यांचे उक्ताव नाप्रयोग्यता अंत बाजू असतात. कारण No Documents no History या तत्वाकुसारे वाटवालिकरणाचा इतिहासामूद्धनच पर्यटनाचा जन्म होतो. ऐतिहासिक पर्यटनाचा विचार करत असताना गडहिंज्लज तालुक्याला विशेष महत्त्व आहे. आंबोलीच्या जंगलात उगम पाहान्याचा हिण्यकेशी बदिच्या काठादर हा छोटी व सुंदर नगरी वसलेली आहे. पराक्रम, पर्यावरण, निसर्ग, वातवरणावर राजकीय, समाजिक सांख्यिक, आर्थिक, परीवर्तनाचा समृद्ध वारसा हे या बगरीचे खास वैशिष्ट्य होय तिला प्रतापराह गुर्जर यांच्या महान पराक्रमाची, जगविख्यात शिक्षणतऱ्या, डॉ. जे. पी. वाईक, रघुमार्कार रणजित देसाई, शिवाजी सावंत व राजन गवस इत्यादीच्या कार्यकर्तृत्वाची, १३० वर्षे पूर्ण करणाऱ्या पुज्य सांगेगुरुजी वाचनालयाची, देवदासीप्रथेच्या निर्मूलन कार्याची आणि भागतात्या स्थानांवर वळवळणीत प्रभाव सहभागाची उच्चल परंपरा लाभली आहे. विविध ऐतिहासिक वौशिष्ठ्यांनुसार गडहिंज्लज, परागर ऐतिहासिक पर्यटनाचे केंद्र म्हणून विकसित झाले आहे. अलूत पराक्रमाने नेसरीची खिंड पावन करणाऱ्या सरसेनापती प्रतापराव गुर्जर यांचे रमारक, शेकडो आक्रमणे छाताडावर झेलून वगरीत संरक्षण करणारा सामनगड, महाराष्ट्र कर्नाटक, गोवा परीसरातील नासांची लीवांत आणि देवत श्री काळभैरी देवरथान, इंचनाळचे पेशवेकालीन, गणराज्यांदरूप विलोपनांची दरात घडवले दणारा गुडडाई डोंगर व परकीय सत्तेच्या गुलामगिरीतून गातृभूमीची सुटका करण्यासाठी युंत झालेल्या स्वातंत्र्य चळवळीत २७ कांतीकारकांच्या सहभागाने इतिहास घडवणारे नूल, हो गडहिंज्लजच्या पर्यटनाची चालती बोलती उदाहरणे आहेत. त्यांचा संक्षिप्त आढावा घेत असतानाच संवर्धनाची देवकाही घडहिंज्लजचा पूर्वइतिहास.

Contemporary History and Research Methodology

अख्यायिका सांगितल्या जातात. जसे की ज्याच्या छताखाली हे शहर वराले आहे तो सामान्यगट जेव्हा प्रथम जिंकला गेल तेव्हा लोकांनी गड जिंकला... गड जिंकला... असा उमदावा उमदाज्या दिला त्यातूनच गडाच्या पायथ्याशी असणाऱ्या गावाला गडहिंग्लज असे नाव मिळाले. दुसरी अख्यायिका अशी सांगितली जाते की, 'चिकोडी तालुक्यातील 'इंग्लज' याच्यापासून वेगवेगळपण दाखविष्यासाठी गडाच्या सान्निध्यामध्ये येथील 'इंग्लज' ला गडहिंग्लज (गडहिंग्लज) तर चिकोडी तालुक्यातील 'इंग्लजला' 'नाइंग्लज' असे नाव देण्यात आले.' तर काढीच्या भरे, 'गुडवर्डीला सान्निध्यामुळे नागावस गुडहिंग्लज असे म्हणत असत. त्याचाच पुढे अपभ्रंश गडहिंग्लज असा उम्बळ गडहिंग्लजच्या नावाबाबत विचार करता सामानगडाच्या कुशीत हे गाय वसले असल्यामुळे याचे नाव गडहिंग्लज असे पडले असावे याबाबत अनेक अभ्यासकांचे एकमत असलेले दिसून येते.

गडहिंग्लजच्या निर्मितीसंदर्भात असे मानले जाते की, पूर्वीचे ताईंग्लज व हाडग्लज यांचे अस वसले होते. पण पाप्याच्या सोयीसाठी पुढे ते नवीकारावर सरकले. पुढे निपाणीकर -घटदहीनीद्वारा उवाच खाच्यांचा त्रास गडहिंग्लजकरांना सोसावा लागला होता. सुमारे ४०० वर्षापूर्वीचा गडहिंग्लजमध्येही एक किल्ला असून तो कापशीच्या घोरपडे घराण्यातील एका पराकमी पुळधाने बांधला होता. त्याच्या सभोवताली असणाऱ्या खंदकाचे काही भाग आजही जुळ्या वसाहतीली आहे. यांनी मात्रामध्ये इतके १८७४ पर्यंत तालुक्यातचे ठिकाण सामान्यगटावर तर कधीरीचे ठिकाण कराऱ्याचे येत नात. यांनी १८८५ साली तालुक्यातचे ठिकाण य क्योरी गडहिंग्लज हलविण्यात आली.

गडहिंग्लज तालुक्यातील ऐतिहासिक पर्यटनस्थळे

१) भाविकांचे श्रद्धालुयान असणारे श्री. काळभैरव मंदिर

या परियारावे ग्रामदेवत आणि लाखों भविकांने श्रद्धालुयान असणारा श्री काळभैरव द्यावाचा एक आगळे-वेगळे महत्त्व आहे. गडहिंग्लज नगरीच्या उत्तरेला सुमारे ५ कि.मी-अंतरावरील डॉगराच्या कुशीत हे मंदिर वसलेले आहे. मंदिराच्या रथापवेक्षाबत्ता टोस पुरावा वराला तीरी निपाणीद्वारा आप्यासाहेब निपाणीकर यांनी या मंदिरास मेट दिल्यासी कोंठ रांगडी वातावर कराऱ्याचे श्रमांडु आहे. ४०० वर्षापूर्वीचे असावे असे वाटते दिल्यांभिमुळा असणा या योदिगात श्री काळभैरवाच्या मारीवसाद्वारा बाळभैरव, जोगेश्वरी, महाकली, महादेव यांच्याही मूर्त्या पहावाय मिळतात. डॉगर -कपारीतुव बारमाझे जिवंत असणाऱ्या झान्यातूक पाणी येते हे येथील खास वेशिष्टये होय. सभोवतालचा परिशर अलंकृत विलोभनीय व मन प्रसन्न करून टाकणारा असा आहे. काळभैरवाच्या असेही दृष्टिकोणातून यांगितल्या जातात. येवी काळभैरवाती एक पांचांगी उत्तम वर्षातील तुळी वृत्ती वारांनी यांच्या महामायन माहिती घातली. त्याच्यात अहकार विमोळ झाला. तुळी ते दाढ ल्याहा असून त्यांनी शंकरावळे गेले. शंकरावे त्यांचा न्यायनिवाट केला पण ब्रह्मदर्श स्पौट बोलते गृहणून श्री काळभैरवाचे

ब्रह्मदेवाच्या पाच शीरोपेकी एक शीर आपल्या डाळ्या नाहीला. नस्तवाच ताकडीची मानवी कृती काळभेरवाच्या पाठीशी ब्रह्मात्या लगाली. महणून त्याचे तीर्थयाचा करण्यास गुरुवात दली असून तेव्हा करून तो काशीला आला. तेथील स्थान करताच त्याच्या नखागाला चिकटलेले ब्रह्मदेवाचे शीर गळून पडले. त्याची ब्रह्महत्या नाहीशी झाली. तेक्हापासून तो कशीला राहुलागला. महणून त्यात भ्रातुर्देवाचा पाचवा अवतार काशी विश्वेश्वर श्री काळभेरव असे नाहे पडले. तो आदिगार्दीना इतिहासात तांत्रिक नसली तरी मागच्या पिढीतून विद्यमान पिढीकडे दंतकथेच्या माध्यमातून तात्त्व यांतला. तरी तो मानायचा की नाही याचे प्रत्येकाला स्वातंत्र आहे. असो... या काळभेरव मंदिराच्या पूजाअर्चंचे काम गडहिंग्लज मधील गुरुव कुटुंबाकडे पूर्वीपासूनच आहे. प्रत्येक वर्षी फेब्रुवारी महिन्यात श्री काळभेरवाची मोठी याचा भरते. महाराष्ट्र व कर्नाटक बरोबरच राभोवताच्या परिसरमध्ये शुगारे ३-५ लाख मानांक अत्यंत प्रसन्न मनावे यात्रेत सहभागी होतात. वक्साला पावणास काळगारा आणि नस्तवाची दृष्टी असल्याने यावेळी कामानिमित्य बाहेरगावी गेलेली पाहुणमंडळी आवजून हजरे! लावतात मुरद्या यात्रेच्या आदल्या दिवशी गडहिंग्लज येथील काळभेरव मंदिरातून दुपारी पालखीच्या भव्य मिरवणुकीला. सुरुवात होयून रात्री ११ वाजेपर्यंत पालखीचे भेणीच्या टोंगराचा आगमन ताजतगाजने झेणे. मुरद्या भिरवणुकीतही लाई भाविक आनंदाने येहमाणी होतात. तेबऱ्यांना मिवत्ता वित्तावापासून उलाढाल होते. यात्रेशिवायाही वर्षभर भाविकांनी सतत वर्दळ असत

२) सरसेनापती प्रतापराव गुर्जर यांचे स्मारक

छत्रपती शिवरायांच्या ज्या रणझुंजार सेनापती आपल्या विलाला कापांमध्ये नस्तवाच तात्त्व तो करून आपल्यावरील भिरुतेचा कलंक पुसून महाराष्ट्रातून तात्त्व उभालावत नाही. तो याचे प्रतापराव गुर्जरांची समाधी याच परिसरात असून तिला 'केसरी चिंड' महणून आजखले आल. यिजापूरचा सरदार बहलोलखान याने १५ एप्रिल १६७३ रोजी जत संस्थानातील उमराणी येथे प्रतापराव कासावीस झालेल्या खानाने दामायाचवा कल्याचे प्रतापरावांचे तात्त्व उभालावत नाही. तो याच वृत्त हिंदवी द्वराज्य संस्थापक छत्रपती शिवाजी महाराजांच्या वगवावट पडताव न सापातले असेही लागचीच सेनापतीनी खलिता घाडला की, 'तुम्ही सेनापतीसारखे यागला नाहीत. शिपाईगिरी केलीत' यान घातकी असून वारंवार त्रास देतो. त्यासी गटीस मिळजून फलेह करणे जपेदा आजहाणी तोंड दाखविणे नाही'. पराकमाला डिववणारे अमदरुक्त नस्तवाची तात्त्व केलावत नाही. तो याच अगात सुडरुपी कोथांच्या ठिणव्या पेटल्या विरपारस्थातव्ये खानाने केले नस्तवाचा वित्त ताडकन. उठले, घोड्यावर बसले, अब् टाच माळकी वेभान सुटले. त्यांच्या समवेत विसाजी बन्ताळ विटून पिलादेव, सिध्दी दिलाल, कृष्णाजी भारकर, विकाजी शिंगे, दिवाजी संजन उमराणी वित्त.

मर्दने घोड्यावर खार झाले आणि नेसरीच्या परिसरात दबा थळून बसलेल्या खानाच्या सेव्याने ते शुभं दौऱ्ह लागले. बघता -बघता लाकूडवाडीचा घाट चढून ते नेसरीच्या खिंडीत पोहगले आणि काय हेत आहे हे शत्रूला कठण्यापूर्वीच सात वीर गनिमाच्या सैन्यावर तटून पडले. रिंगल यात्ता उपरांगाचा नाम करत पुढे सरु लागले. ‘महाराज, तुमचा हा कृतज्ञाजी लढता-लक्ष्याचा नाम आहे, मैत्रीचा नाम कधीच तोंड दाखविणार नाही. महाराजांना आमचा प्रणाम’^५ हे शब्द ख्यारत सातहो वीर खिंडी कोसळले. तथापी लढता लढता धारातीर्थी पडले. तो दिवस होता २४ फेब्रुवारी, १६७४ च्या महाशिवरात्रीचा ! महान पराक्रम गाजविषन्या या सात वीरांच्या बलीदानातनत ग्रसितवाच्या पराक्रमे इतिहासाचे एक सुवर्णपान लिहिले गेले.” पुढे कधी कुसुमालानांनी यांनासाठी असावले आहे “म्यानातून उसळे तलवारीची पात, वेडात मराठे वीर लैडल शात” या नहाव बालाजीत आले. केले. त्यामुळे अफाट पराक्रमाची साक देणाऱ्या नेसरीच्या खिंडीरा भेट देणाऱ्या प्रत्येक व्यक्तीच्या मनात आजही प्रतापरावांच्या अतुलनिय अशा महान पराक्रमाचे रोमांच तम्ही रसाते उपलब्ध आहे. तांचा मानविंध ठरत आहे.^६

३) किल्ले सामानगड

छातीचा कोट करून उज्ज्वल इतिहासाची शाक देणारा व छक्रपतीच्या पदस्थशोळे पापन झालील
किल्ला म्हणजे सामानगड उक-वारा-पाऊदा प्रदुषण खांसाऱ्यांना असेही विषयाची घटना नवीनी
संकटांना तोड देत-देत परिसरातील तजरवी दौलतसरामाला वाढवाई आणि त्याचा विषय नवीनी
महाराष्ट्राच्या ऐतिहासिक जडण-घडणीत गेजिमी काळ्यातील शिक्कांना दाणा या व सहायादीच्या नावावर
दिमाखात उभा असणरा हाच तो सामानगड होय.^{१५} समुद्रसपाठीपासून ६६५ फूट उंचावर असणाऱ्या या
गडाचा इतिहास नेमकेपणाऱ्ये आढळत वसून तुरळक असावे आढळती असीचनलीया न तरी दृश्येला
सुमारे ७० कि.मी. अंतरावर या गडाबाबत अंजवे आरु मीषवतीची दुपारी वारावर तुरळक असणारी
अनेक गडकिल्यांवर गरजेच्यावेळी उपर्युक्त डाळांपार तुरळांमधील तुरळांची वारावर तुरळक
यासाठी बांधलेला किल्ला म्हणजेव रामानगड होय गडावी रवना पाहता हा तर्क सत्यात्या नवाल
जाणारा वाटतो. काहीच्या मते सदरच्या किल्ला उ ल्या शतवासीची राजा नवीनी या बांधलेला तरा
काहीच्या मते, शिलाहारवंशीय राजा भोज तुरळ नाल असला नवीनी या बांधलेला तरा
(एकूणच) एकमत नसले तरी पुढे छक्रपती रिंगो नवीनी नवीनी या बांधलेला तरा
केली होती. याबाबत अभ्यासकंच्यात एकमत दिसते. गडाच्या समावताली लाल विंयांच्या दगडामध्ये
अतिशय मजबूत स्वरूपात बांधलेली भक्कम तटबंदी, रर्वाती लादा वेध्य घेते. या गडावरून नवीनी
गडावर जाण्यासाठी असणाऱ्या भुयारी माझीवे नवीनी या बांधलेला तरा नवीनी या बांधलेला

Contemporary History and Research Methodology

येणारी अंधारकोठडी, यासारखी बांधकामे मनाला थक्क करणारी आहेत. सभोवताली पसरलेली दाट झाडी, अनेक कप्प्यांच्या विहिरी व त्यातील मुबलक पाणी, मारुती मंदिर, भवानीमातेसे भिन्न, भिमशाप्पाची समाधी आणि गडकच्यांनी केलेले बंड ही सामानगळाठी खाच तोपासून उद्याद.

४) कांतीकारकांचे गाव (नूल)

गडहिंग्लजच्या पर्यटनाचे मुख्य वैशिष्ट्ये म्हणजे नूल नावाच्या एकाच गावाने भारतमात्राच्या खातंच्यासाठी खतळा झोकून देणारे सत्तावीस कांतीकारक दिले होते त्यामध्ये उजंतरावडी तेलवेकर, शंकरराव चक्काण, अंनदराव चक्काण, तुकाराम चक्काण, वारावळ उमडुवडी, वौगुले, रामचंद्र काळे, मारुती चक्काण, रामू बागर, परशुराम पोवार, बाबुराव इलाई, रामचंद्र काळे, आप्पा शिंदे, सदाशिव शिंदे, मारुती कांबळे, आण्णाप्पा नायकवडी, बसवाणी गडडी, नानासांगे शिंदे रामू चौगुले, बसाप्पा चौगलू, नारायण शिंदे, यशवंत यादव, गोस सनदी, हसन सुनदी, हसन अन्नार, रामू जाधव, दत्तात्रेय पाटील यांचा समावेश होतो त्यांच्या महाव काणामुळ्यात देणारे नूल गावाचे कांतीकार्य सर्वश्रुत आहे. आज ही पर्यटक म्हणून त्यांचा वराणीचा अंदाज नाही वर त्यांचा कांतीकारकांचे गाव असल्याचा मनापासून गर्व वाटतो.

५) विलोभनीय दर्शन देणारा गुडडाईचा डॉगर

गडहिंग्लज शहरापासून केवळ दोन किलोमीटर अंतरावर वाढते नावाच्या देवळावर गुडडाईचा डॉगर होय. उंच डॉगरावर असलेल्या या दवरयनाचा ज्याती नावाच्यामध्ये तुकार घसावल आहे. याचे खास वैशिष्ट्ये म्हणजे पर्यटकांना या डॉगरावरून सूर्योदय आणि सूर्योरुत ही पाहता येता कन्फ भाषेत गुडड म्हणजे डॉगर होय. तर डॉगरात बसलेली देवी म्हणून तीला गुडड असी घडवू गुडडाई म्हणून ओळखले जाते. पूर्वीच्या काळी सायोल्या रोपाळा प्रशंसन करता, तातोल्या रोपाळा तातोल्या झाला होता. त्यात अनेकांचा मृत्यूही झाला होता. पण भडगावतील या देवळाचा ग्रस्ताव कांतीकारक फैलाव तर झालाच नाही. पण कोणाचा मृत्यूही झाला वाही. या भावनेतूक या दर्वीची जागृती दवरयनाचे म्हणून ख्याती झाली तेहापासून नित्य नियमाने तियी पूजा केली जाते. दर्वी मध्ये मर्हिलाला मार्ही या ग्र बरविष्याची ही परंपरा ही सुल झाली हिरव्या गरे झाटांकी इतरांनी नावाच्यामध्ये तुकार घसावल आणि त्यांनी परिसराचे अत्यंत विलोभनीय व देखणे दशेक पर्यटकांना घेता दात.

६) इंचनाळचे श्री. गणेश मंदिर :

हिरण्यकेशी नदीच्याकाठावर बसलेल्या इंचनाळ येथील पेशवेकाळीत श्रीगणेश मंदिर कृष्ण कृष्ण केंद्र बिंदू ठरले आहे हे मंदिर ३५४० वर्षांपूर्वी असल्याचा अनुमान आहे. या मंदिराचे नाव इंचनाळचे श्री. गणेश मंदिर, नगरखाना, अशा ख्यालपात्र ३०७ याची वर्णना आहे.

Contemporary History and Research Methodology

आठवड्यात सात दिवस सूर्याची किरणे गाभान्यातील जणेश मूर्तीवर प्रदर्शन करते असेही घटना आहे. खास वैशिष्ट्य होय काळया पाषाणात वरीरलेली जणेशमूर्ती फक्त एक वर्षांपासून इतर वर्षांपासून असणाऱ्या मूर्तीच्या डाक्या हातात अकुश तरे उगंवा होते वर्षांपासून वर्षांपासून तरी युक्त असेही जणेशापैकी ही एकवीसाही मूर्ती आहे. त्यामुळे तिंविध ठिकाणी असणाऱ्या २० स्थळांच्या दर्शनावरील भविक या ठिकाणी दर्शनास येतात. वीस ठिकाणी दर्शन घेतल्याचे पृष्ठ गेशील जणेश दांडावते. अशी भविकांची भावना दंतकथा पिंडानीपिंडाचा दानव वाढवता आहे. असेही घटना आहे.

ऐतिहासिक पर्यटनाच्या संवर्धनाचे जळजकीत वारतव

म्हणून आपल्या उज्ज्वल इतिहासाचा हा एतिहासिक वारदा जर आपण आसाव कीच पावू नाही तर एक दिवस हाच उज्ज्वल महाराष्ट्र (पर्यायात्रे देश) एमिहारकि गरुंगीचाय पहाराण्या दर्शनाचा विनायक

Contemporary History and Research Methodology

पिंड्यांच्या नशिबी आल्याशिवाय राहणार नाही. महणून ते आजच्या समाजाते तरुण पिठीजे पर्याप्तता प्रत्येक जनाणे भविष्यातील पाऊल टाकत असताना आपल्या नासाशाळी दोन्हांचाचा प्रभाव देखून (वास्तुचे) संवर्धन करून ते टाकले पाहिजे. तरच मागच्या पिंड्यांचा उज्ज्वल ऐतिहासिक वारसा विद्यमान पिढीकडून भविष्यातील पिंड्यांना मिळत राहील. तेंद्हा ऐतिहासिक वारसा स्थऱ्यांचा विकास व संवर्धन करून देशाच्या विकासाचे चाक अधिक गतीमान करायाते की भविष्यातील पर्यटकांना ऐतिहासिक गस्तुंचे भज्ज झालेले अवशेष (अशू) पाहू दयायाचे हे आपणचे दरवायात.

महान पराक्रमाच्या इतिहासाची साक्ष देणारी तारसास्यके हे गडीहृष्णज्ञाना ऐतिहासिक पर्यटनाचे खास वैशिष्ट्ये होय. कोल्हापूर जिल्ह्याच्या पर्यटनास वेगळा साज देण्याची भूमिका गडहिंज्ञज्ञाच्या पर्यटनाने निभावली आहे. विसर्गाचे सुंदर वरदान लाभलेल्या हिरव्यागार जंगल झाडांनी आकडावलेला पर्यावरणाचा समतोल असणाऱ्या, परीवर्तनाच्या कांतीला जब्बा दणाऱ्या, दगडांनी खालीला उत्तम असणाऱ्या उज्ज्वल इतिहासाचा वारसा शांगणाऱ्या आणि पौरब्र वृद्धील्या वाळीला उत्तम असणाऱ्या नेतृत्वी हा परिसर ओळखला जातो. त्यामुळे संपूर्ण मारताच्या पर्यटनरूपी बकाशावर गडीहृष्णज्ञाच्या पर्यटनाचे स्वातंत्र ओळख निर्माण केली आहे. लाखो भक्तांचे भविकांचे भक्तीपीठ ओळखले जाणारे ग्राम्यभैरव मंदिर, मराठ्याच्या काळात युद्ध साहित्य पोटात घेवून शत्रूंती शेकडो उमडलेले आतंक व्याज्याचे रक्षण करणार सामानगड, खराज्यवरील प्रेम य विष्व ठेवलेले प्रामाणी नाली दृश्यात असणारे गुर्जर यांचे रमारक, आपल्यामाझ्यावरून लालो पर्यटकांना विलाभनारी दर्शन दण्यास दादह द्यार असणारा गुड्डाईचा डॉगर, मराठे काळातील इतिहासाचा दाखला देणारे इंचनाळवे गणेश मंदिर, झानाच्या बळावर या मातीची जगास ओळख करून देणारे योर शिदाणतङ्ग डों जे पी नाहुंक यांना आणि भारताच्या स्वातंत्र लढ्यात रुज कांतीचीसाठी प्रत्यक्ष भागीला घेतला असणारा भाशावर कर्तुत्वाची मुद्रा उभटवणारे नुूल हे गाव, जसो तांत्र यांत्र नावांनी उल्लिखन करून देणारे विंदूठरली आहेत यात शंका नाही.

सूची:

सुधाकर गोकाककर (संपादक), हिरण्यकेशीच्या काठी, गडहिंज्ञज्ञ नगरपारिषद शासकी रमतीद्युमि

(१९८७ ते १९८७), १९८७ पाच नं. ४, ५

मुलाखत, श्री. गुरुर (पुजारी) काळभेटी मीदार, गडीहृष्णज्ञनीक वृक्षांनी १९८७ ते १९८८

दीनिक सकाळ, गडहिंज्ञज्ञ कार्यालय वर्धापन दिव. विशेषाक, दिनांक ३०/११/२००५.

सुरेश चहाण - सुवास नाईक, इतिहास लेखानातील नवा प्रवाह : प्रादेशीक इतिहास,

दीनिक तरुण भारत, गडहिंज्ञज्ञ पर्यटन विशेष पुरुषाणी दिनांक १५/१२/२००५.

दीनिक सकाळ, गडहिंज्ञज्ञ विभागीय कार्यालय वर्धापन दिनांक १५/१२/२००५.

दीनिक सकाळ, गडहिंज्ञज्ञ, गोकाककर, हिरण्यगमी

दीनिक सकाळ, पर्यटन विशेष पुरुषाणी, २९/११/२००५

भूम नवत भारत वाचनालय अमत माझात्सवी वर्षे रमाणेका नवे (१९८४ ते २००५)

दीनिक सकाळ, गडहिंज्ञज्ञ कार्यालय वर्धापन दिव. विशेषांक, दिनांक ३०/११/२००५

I/C Principal

Art's. Commerce & Science Mahavidyalaya
Gadli, Mangal, Dist. Kolhapur